

Υπόθεση T-303/04 R II

European Dynamics SA

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Κοινοτική διαδικασία πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών — Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής της εκτελέσεως — Επείγον — Νέα αίτηση — Νέα περιστατικά — Δεν συντρέχουν»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 22ης Δεκεμβρίου 2004. . . . II - 4624

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — «*Fumus boni iuris*» — Σωρευτικός χαρακτήρας — Προσωρινός χαρακτήρας του μέτρου — Στάθμιση του συνόλου των επίδικων συμφερόντων — Εξουσία εκτιμήσεως του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή (Άρθρα 225 § 1, ΕΚ, 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Μεταρρύθμιση ή αναστολή — Προϋπόθεση — Μεταβολή των περιστάσεων — Μεταρρύθμιση ή αναστολή σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως — Αποκλείεται
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 108)
3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Απόρριψη της αιτήσεως — Δυνατότητα υποβολής άλλης αιτήσεως — Προϋπόθεση — Νέα περιστατικά — Έννοια
(Κανονισμός διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 109)

1. Οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές και, ως εκ τούτου, όταν μία από αυτές δεν συντρέχει, οι εν λόγω αιτήσεις πρέπει να απορρίπτονται. Επιπλέον, τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της μεταγενέστερης απόφασως επί της κύριας δίκης.

Στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εξέτασεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει, ενδεχομένως, στη στάθμιση των υφισταμένων συμφερόντων. Διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίζει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών της συγκεκριμένης υποθέσεως, τον τρόπο σύμφωνα με τον οποίο πρέπει να εξακριβώνεται η συνδρομή των διαφορών αυτών προϋποθέσεων, καθώς και τη σειρά της εν λόγω εξέτασεως, δεδομένου ότι κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του

επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο ανάλυσεως κατά την εκτίμηση της ανάγκης εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων.

(βλ. σκέψεις 29-31)

2. Το άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο προβλέπει ότι μία διάταξη μπορεί, κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των διαδίκων, να μεταρρυθμιστεί ή να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή λόγω μεταβολής των περιστάσεων, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες η διάταξη έχει χορηγήσει προσωρινά μέτρα. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις περιπτώσεις που η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων έχει απορριφθεί, διότι η περίπτωση αυτή ρυθμίζεται από το άρθρο 109 του εν λόγω Κανονισμού.

(βλ. σκέψη 54)

3. Δυνάμει του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η απόρριψη της αιτήσεως για τη λήψη προσωρινού μέτρου δεν κωλύει τον διάδικο που την είχε υποβάλει να καταθέσει άλλη αίτηση βασιζόμενη σε νέα περιστατικά. Στην αιτούσα απόκειται να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατάθεση συμπληρωματικής αιτήσεως που ορίζει το άρθρο 109 του Κανονισμού Διαδικασίας. Η έκφραση «νέα περιστατικά», η οποία χρησιμοποιείται από τη διάταξη αυτή, πρέπει να θεωρηθεί ότι αναφέρεται στα

περιστατικά που ανακύπτουν μετά από την έκδοση της διατάξεως που απέρριψε την πρώτη αίτηση ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της πρώτης διατάξεως ή περιστατικά τα οποία ο αιτών δεν είχε τη δυνατότητα να προβάλει με την πρώτη αίτησή του και τα οποία ασκούν επιρροή στην εκτίμηση της υπό κρίση υποθέσεως.

(βλ. σκέψεις 55, 57, 60)